

Lovforslag nr. L 70. Fremsat den 28. oktober 1992 af miljøministeren (Per Stig Møller)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer

§ 1

I lov nr. 838 af 19. december 1989 om afgift af affald og råstoffer foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Den, der erhvervsmæssigt indvinder råstoffer, som er omfattet af råstofloven, skal betale afgift.

Stk. 2. Den afgiftspligtige mængde råstoffer omregnes til m³ efter de i bilag 1 anførte omregningsfaktorer. Mængden nedrundes til nærmeste hele m³.«

2. § 2 affattes således:

»§ 2. Den, der erhvervsmæssigt fra udlandet modtager de råstoffer, der er nævnt i bilag 2, skal betale afgift.

Stk. 2. Den afgiftspligtige mængde råstoffer omregnes til m³ efter de i bilag 2 anførte omregningsfaktorer. Mængden nedrundes til nærmeste hele m³.«

3. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. Virksomheder, der indvinder eller fra udlandet modtager under 200 m³ råstoffer årligt, skal ikke betale afgift.«

4. § 4 affattes således:

»§ 4. Virksomheder, der erhvervsmæssigt indvinder afgiftspligtige råstoffer, jf. § 1, stk. 1, eller som erhvervsmæssigt modtager de i bilag 2 nævnte råstoffer fra udlandet, skal registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 2. Registrerede virksomheder er berettiget til at modtage afgiftspligtige råstoffer fra

andre registrerede virksomheder eller fra udlandet, uden at afgiften er berigtiget.«

5. § 5, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* I opgørelsen efter stk. 1 fradrages mængden af afgiftspligtige råstoffer, der er blevet leveret til udlandet, efter at de har været underkastet en bearbejdning på land, eller som er udleveret til anden registreret virksomhed efter § 4, stk. 2.«

6. § 5, stk. 4, ophæves.

7. § 6 affattes således:

»§ 6. Fritaget for afgift er:

- 1) Råstoffer, der indvindes til brug for strandfodring.
- 2) Havbundsmaterialer, der stammer fra oprensings- og uddybningsarbejder (klapmaterialer), og som nyttiggøres som råstofmater.
- 3) Rest- og affaldsprodukter, der indvindes fra allerede afsluttede depoter m.v.
- 4) Råstoffer, som modtages fra udlandet, men som ikke for tiden indvindes i Danmark.
- 5) Overjord og muld, der udleveres uden vederlag.«

8. § 7 affattes således:

»§ 7. Ved erhvervsmæssig levering til udlandet af råstoffer, som har været underkastet en bearbejdning på land, godtgør de statslige told- og skattemyndigheder den betalte afgift.«

9. Overskriften til § 8 og § 8 ophæves.

10. § 10, stk. 1, affattes således:

»Afgiften udgør 195 kr. pr. ton affald, som afleveres til deponering, og 160 kr. pr. ton affald, som afleveres til forbrænding. Den afgiftspligtige vægt er affaldets bruttovægt.«

11. I § 11 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Virksomheder, der modtager affald fra udlandet med henblik på deponering eller forbrænding, skal ligeledes registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 3. Fritaget for registrering er anlæg til forbrænding af specielt sygehusaffald, slamforbrændingsanlæg, specielle anlæg til destruktion af olie- og kemikalieaffald samt deponeringsanlæg til olie- og kemikalieforurenet jord. Dette gælder dog kun, såfremt de nævnte anlæg ikke samtidig modtager affald i henhold til stk. 1.«

12. Efter § 12 indsættes i kapitel 2:

»§ 12 a. Miljøministeren kan yde kompensation til virksomheder eller produktioner, hvis råvaretilførsel i væsentligt omfang er baseret på genanvendelse af materialer og produkter. Kompensationen ydes til delvis dækning af de udgifter, virksomhederne eller produktionerne ved affaldsafgiften påføres ved aflevering af affald på registreringspligtigt anlæg til forbrænding eller deponering, jf. § 11.

Stk. 2. Kompensation ydes på grundlag af virksomhedens opgørelse af de affaldsmængder, der stammer fra produktionen, samt den af virksomheden afholdte affaldsafgift.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om ordningens administration.

Stk. 4. Ministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de beføjelser, der i medfør af denne bestemmelse er tillagt ministeren.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 4, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.«

13. I § 14, stk. 2, indsættes efter »indvinder«: »eller fra udlandet modtager«.

14. § 14, stk. 4, ophæves.

15. I § 17, stk. 1, ændres »inden udgangen af den måned, der følger efter afgiftsperioden«

til: »senest samtidig med indsendelse af den i § 16 nævnte angivelse«.

16. I § 17, stk. 1, indsættes som 2. pkt:

»Udgør afgiften under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades.«

17. I § 18 ændres »fra sidste rettidige betalingsdag« til: »fra den 1. i den måned, i hvilken beløbet skal betales af virksomheden«.

18. I § 25 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervs-mæssigt sælges fra udlandet eller erhvervs-mæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder.«

19. I § 32, stk. 2, ændres »Direktoratet for Toldvæsenet« til: »Told- og Skattestyrelsen«.

20. Overalt i loven ændres »Toldvæsenet« til: »De statslige told- og skattemyndigheder«.

21. Overalt i loven ændres »toldvæsenet« til: »de statslige told- og skattemyndigheder«.

22. Overalt i loven ændres »toldvæsenets« til: »de statslige told- og skattemyndigheders«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft 1. januar 1993.

Stk. 2. Lovens bestemmelse om kreditafkorting finder anvendelse for afregning af afgiften af råstoffer, der fra denne dato udleveres fra de registreringspligtige virksomheder, og for afregning af afgiften af affald, der fra denne dato modtages hos de registreringspligtige virksomheder.

§ 3

Stk. 1. Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 512 af 16. juni 1992 om afgift af råstoffer ophæves.

Stk. 2. De bevillinger om afgiftsgodtgørelse, der er udstedt i medfør af § 7, stk. 1, i lov nr. 838 af 19. december 1989 om afgift af affald og råstoffer, forbliver i kraft i gyldighedsperioden.

Stk. 3. Ansøgninger om afgiftsgodtgørelse efter § 7, stk. 1, i lov nr. 838 af 19. december

1989 om afgift af affald og råstoffer, der er indbragt for Skov- og Naturstyrelsen eller de statslige told- og skattemyndigheder før denne

lovs ikrafttræden, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Bilag 1

Liste over afgiftspligtige råstoffer med tilhørende omregningsfaktorer

Brunkul	1 ton = 1,4 m ³
Ekspanderende ler	1 ton = 0,6 m ³
Flint	1 ton = 0,6 m ³
Granit (knust og skærver)	1 ton = 0,6 m ³
Granit (brosten, kantsten, blokke og lign.)	1 ton = 0,4 m ³
Grus	1 ton = 0,6 m ³
Ildfast ler	1 ton = 0,6 m ³
Jord (fyldjord, råjord)	1 ton = 0,6 m ³
Kalk	1 ton = 0,7 m ³
Kalkfiller og foderkalk	1 ton = 1,0 m ³
Kalksten	1 ton = 0,6 m ³
Kaolin	1 ton = 0,6 m ³
Kildekalk, mosekalk og søkalk	1 ton = 0,8 m ³
Kiselgur (diatomejord), færdigvarer	1 ton = 2,5 m ³
Klæg	1 ton = 1,0 m ³
Kridt	1 ton = 0,7 m ³
Kvartssand	1 ton = 0,6 m ³
Ler	1 ton = 0,6 m ³
Mergel	1 ton = 0,6 m ³
Moler (jordfugtigt)	1 ton = 1,0 m ³
Moler (tørret, knust)	1 ton = 1,6 m ³
Muld	1 ton = 0,6 m ³
Myremalm	1 ton = 0,5 m ³
Sand	1 ton = 0,6 m ³
Sandsten	1 ton = 0,6 m ³
Skaller	1 ton = 0,5 m ³
Skifer	1 ton = 0,6 m ³
Sphagnum, tørvesmuld og tørvestrøelse	1 ton = 5,0 m ³
Sten	1 ton = 0,6 m ³
Tungsand	1 ton = 0,4 m ³
Tørv (fugtigt)	1 ton = 1,6 m ³
Tørv (lufttørret)	1 ton = 2,5 m ³

Bilag 2

Liste over indførte råstoffer, der er omfattet af råstofafgiften

2505.10.00.0	Kvartssand	1 ton = 0,6 m ³
2505.90.00.0	Andre naturlige sandtyper	1 ton = 0,6 m ³
2508.10.00.0	Bentonit	1 ton = 0,6 m ³
2508.40.00.0	Andre lerarter (bortset fra bentonit, blegejord, valkejord og ildfast ler)	1 ton = 0,6 m ³
2509.00.00.0	Kridt, alle varer	1 ton = 0,7 m ³
2512.00.00.3	Moler (jordfugtigt)	1 ton = 1,0 m ³
	– (tørret, knust)	1 ton = 1,6 m ³
2516.11.00.0	Granit, rå eller groft tildannet	1 ton = 0,4 m ³
2516.12.10.0	Granit, tildannet til blokke og plader, tyndere end 25 cm	1 ton = 0,4 m ³
2516.12.90.0	Granit, tildannet på anden vis	1 ton = 0,4 m ³
2516.21.00.0	Sandsten, rå eller groft tildannet	1 ton = 0,4 m ³
2516.22.10.0	Sandsten, tildannet til blokke og plader, tyndere end 25 cm	1 ton = 0,4 m ³
2516.22.90.0	Sandsten, tildannet på anden vis	1 ton = 0,4 m ³
2517.10.10.0	Småsten, grus, singels og flint	1 ton = 0,6 m ³
2517.10.90.0	Andre produkter af lignende art	1 ton = 0,6 m ³
2517.30.00.0	Tjæremakadam	1 ton = 0,6 m ³
2517.49.00.0	Granulater m.v. af granit m.v.	1 ton = 0,6 m ³
2521.00.00.1	Kalksten til cement m.v., umalet	1 ton = 0,6 m ³
2521.00.00.9	Kalksten til cement m.v., andre varer	1 ton = 0,6 m ³
2522.10.00.0	Brændt kalk	1 ton = 1,6 m ³
2522.20.00.0	Læsket kalk	1 ton = 1,3 m ³
2522.30.00.0	Hydraulisk kalk	1 ton = 1,2 m ³
2523.10.00.0	Cementklinker	1 ton = 1,1 m ³
2523.21.00.0	Portland cement, hvid og kunstigt farvet	1 ton = 1,1 m ³
2523.29.00.0	Portland cement, andre varer	1 ton = 1,1 m ³
2523.30.00.0	Aluminatcement	1 ton = 1,1 m ³
2523.90.10.0	Slaggecement	1 ton = 1,1 m ³
2523.90.30.0	Puzzolancement	1 ton = 1,1 m ³
2525.90.90.0	Anden hydraulisk cement	1 ton = 1,1 m ³
2703.00.00.0	Tørv, tørvesmuld og tørvestrøelse	1 ton = 5,0 m ³
	Tørvebriketter	1 ton = 2,5 m ³
6801.00.00.1	Brosten	1 ton = 0,4 m ³
6801.00.00.9	Kantsten og fortovssten	1 ton = 0,4 m ³

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget

Det foreliggende lovforslag indeholder dels forslag til ændring af reglerne om råstofafgiften dels en differentieret forhøjelse af affaldsafgiften med henblik på en styrkelse af afgiftens styrende effekt.

Lov nr. 838 af 19. december 1989 om afgift af affald og råstoffer er omtalt i Folketingstidende 1989-90, FF. sp. 3056, 3484, 3745, 4079; tillæg A, sp. 2647; tillæg B, sp. 469; tillæg C, sp. 251.

Råstofafgiften

Baggrunden for ændringen af reglerne om råstofafgiften er en udtalelse af 26. februar 1992 fra Justitsministeriet i anledning af nogle spørgsmål, som Skov- og Naturstyrelsen havde rejst om fortolkning af §§ 6, 7, 30 og 32 i den gældende lov om afgift af affald og råstoffer.

Justitsministeriet gjorde i sin udtalelse opmærksom på, at det ikke er i overensstemmelse med grundlovens § 43 om pålæg af skat, når miljøministeren under henvisning til afgiftslovens §§ 6 og 7 i bekendtgørelse nr. 876 af 20. december 1989 om afgift af råstoffer havde fastsat generelle regler om fritagelse af nærmere angivne materialer m.v. Det var nævnt i forarbejderne til § 6 i loven, at bestemmelsen ville kunne udnyttes til at fritage disse materialer m.v. for afgift.

Grundlovens § 43 indebærer efter Justitsministeriets opfattelse, at der ikke i en skattelovgivning kan gives vedkommende minister eller administrationen i øvrigt bemyndigelse til at fastsætte *generelle* regler, som er af betydning for selve skattebyrden.

Det kan derfor heller ikke overlades til ministeren eller administrationen i øvrigt at fastsætte *generelle* regler for skattefritagelse eller at meddele skattefritagelse efter et frit skøn på et område.

Forudsætning for i konkrete tilfælde at kunne meddele skattefritagelse er, at der i loven er angivet detaljerede og præcist udformede regler for, hvornår skattefritagelsen kan meddeles.

På denne baggrund anbefalede Justitsministeriet i brevet af 26. februar 1992, at bestemmelserne i bekendtgørelsen om afgiftsfritagelse og afgiftsgodtgørelse blev indføjet direkte i afgiftsloven.

Justitsministeriet gjorde endvidere opmærksom på, at der ikke var hjemmel til at delegere kompetencen til at fritage for afgift efter lovens § 6 og at godtgøre afgift efter § 7 til toldvæsenet, som i øvrigt efter lovens §§ 30 og 32 administrerer såvel affalds- som råstofafgiften.

Justitsministeriet anbefalede derfor, at delegationen af kompetencen efter råstofafgiftslovens §§ 6 og 7 til toldvæsenet enten blev ophævet, eller at råstofafgiftsloven blev ændret, således at der blev tilvejebragt hjemmel til delegation af kompetencen efter de nævnte bestemmelser til toldvæsenet.

Miljøministeriet udarbejdede herefter en ny bekendtgørelse nr. 512 af 16. juni 1992 om afgift af råstoffer, som trådte i kraft den 1. juli 1992.

Den ændrede bekendtgørelse indebærer ingen ændring af realiteten set fra virksomhedernes side, idet der fortsat kan opnås fritagelse for råstofafgift i de tilfælde, som var nævnt i den tidligere afgiftsbekendtgørelse. Den eneste forskel er, at man nu skal ansøge Skov- og Naturstyrelsen om at blive fritaget for råstofafgiften i disse tilfælde.

Der kan således opnås afgiftsfritagelse i følgende tilfælde:

- 1) Havbundsmaterialer, der indvindes til brug for strandfodring.
- 2) Havbundsmaterialer, der stammer fra oprensings- og uddybningsarbejder (klapmaterialer), og som nyttiggøres som råstoffer, f.eks. ved bygge- og anlægsarbejder.
- 3) Rest- og affaldsprodukter, der indvindes fra allerede afsluttede depoter m.v.

Endvidere skal der fortsat ikke betales råstofafgift af brunkul, kiselgur og skifer, idet disse råstoffer ikke for tiden indvindes i Danmark.

I det foreliggende lovforslag er de generelle fritagelsesmuligheder blevet indføjet i lovteksten, som anbefalet af Justitsministeriet.

Desuden foreslås der indsat en mindstegrænse på 200 m³ årligt for, hvornår der foreligger afgiftspligt.

Endvidere er bestemmelserne om afgift af indførte råstoffer blevet ændret, så de er i overensstemmelse med reglerne om ophævelsen af den erhvervsmæssige grænsekontrol som følge af gennemførelsen af EF's indre marked.

Målet for det indre marked, der skal træde i kraft den 1. januar 1993, er at sikre fri bevægelighed for blandt andet varer inden for Fællesskabet. Der er ikke i dag told på varer fra andre EF-lande, men hidtil har den interne handel mellem medlemslandene været underkastet en række toldprocedurer ved grænsepassage.

Gennemførelsen af det indre marked medfører, at det ikke længere er muligt at opretholde kontrolmæssige formåliteter i forbindelse med grænsepassage.

Råstofafgiften er ikke omfattet af EF's harmonisering af punktafgifter. Der er tale om en såkaldt national afgift, som medlemslandene har ret til at opretholde, forudsat at administrationen ikke giver anledning til formaliteter ved grænsepassagen mellem de enkelte EF-lande.

Efter den gældende lov om afgift af affald og råstoffer afregnes dækningsafgiften af varer, der indeholder råstoffer, ved indførslen her til landet. Virksomheder, der erhvervsmæssigt indvinder eller indfører afgiftspligtige råstoffer, skal derimod registreres og kan dermed få leveret varer fra andre registrerede virksomheder og fra udlandet, uden at skulle afregne ved leveringen eller ved indførslen.

I lovforslaget foreslås det, at dækningsafgiften af varer, der indeholder råstoffer, ophæves. Baggrunden herfor er bl.a., at det fremgår af forarbejderne til loven af 1989, at dækningsafgiften af råstoffer skulle bortfalde, når det indre marked trådte i kraft den 1. januar 1993.

Registrerede virksomheder kan derimod som hidtil modtage råstoffer fra såvel EF-lande som fra andre lande, uden at afgiften betales ved modtagelsen eller indførslen, men først ved udleveringen fra virksomheden.

Endvidere foreslås det, at reglen om godtgørelse af råstofafgift ophæves. Efter den gældende lovs § 7, stk. 1, kan miljøministeren, når forholdene taler herfor, bestemme, at virksomheder godtgøres den betalte afgift af råstoffer, som indføres eller leveres fra indvindingsvirksomheder, og som anvendes til særlige formål.

Med hjemmel i denne bestemmelse har Told- og Skattestyrelsen meddelt 4 virksomheder, at de kan få godtgjort råstofafgiften af de råstoffer, som anvendes til et miljømæssigt formål. Afgørelserne gælder for 5

år. Det miljømæssige formål har enten været oparbejdning af genbrugsmaterialer eller afsøvling af roggasser fra kraftværker.

I praksis har det imidlertid vist sig at være vanskeligt at afgrænse begrebet »miljømæssigt formål«
så tilstrækkeligt præcist, at ansøgninger om afgiftsgodtgørelse kan behandles entydigt. Det foreslås derfor, at bestemmelsen udgår.

Affaldsafgiften

Forslaget om en differentieret forhøjelse af affaldsafgiften er en opfølgning af regeringens handlingsplan for affald og genanvendelse 1993-97. Forslaget og handlingsplanen bygger på to af regeringens overordnede principper for miljøpolitikken, markedsorientering og ansvarliggørelse.

Forslaget er endvidere en udmøntning af ønsket om øget anvendelse af styrende miljøafgifter som led i bestræbelserne på en markedsorientering og ansvarliggørelse af virksomheder og borgere.

Der er samtidig på forslag til finanslov for 1993 stillet forslag om, at tilskudsordningen til genbrugsprojekter nedlægges. Tilskudsordningen som styringsinstrument erstattes således bl.a. af en styrkelse af affaldsafgiftens styrende effekt med henblik på opfyldelse af regeringens målsætning om 50 % genanvendelse inden år 2000.

Affaldsafgiftens størrelse og styrende effekt vil blive revurderet på baggrund af et udvidet erfarings- og datagrundlag, og en yderligere forhøjelse vil blive foreslået, i det omfang det er nødvendigt for at nå denne målsætning.

Forslaget indeholder endvidere en korrigerende registreringsskift, således at virksomheder, der får tilført affald fra udlandet, sidestilles med andre registreringspligtige virksomheder.

Ved forslaget gøres ligeledes den ved aktstykke hidtidige gennemførte kompensationsordning for genanvendelsesvirksomheder til en bestanddel af loven.

Det bemærkes, at den i § 12 a foreslåede kompensationsordning for visse genanvendelsesvirksomheder kan være omfattet af Rom-traktatens bestemmelser om statsstøtte, hvorefter EF-Kommissionen skal have underretning og lejlighed til at udtale sig om ordningens forenelighed med EF-reglerne, hvorfor lovforslaget sendes til Kommissionen. Høringsfristen til Kommissionen er 2 måneder, og den pågældende ordning vil i givet fald, medmindre Kommissionen har meddelt andet, ikke kunne iværksættes før udløbet af høringsfristen. Ordningens iværksættelse og tidspunktet herfor vil endvidere bero på EF-Kommissionens eventuelle indvendinger.

Fælles bestemmelser

Afregningsfristerne i de fleste punktafgiftslove under Skatteministeriets ressort blev strammet pr. 1. juli 1991 og pr. 1. oktober 1992, således at virksomhederne skal betale afgiften for den foregående måned den 15. i den følgende måned i stedet for – som tidligere – ved udgangen af den følgende måned. Hermed er fristen for angivelse af det afgiftspligtige beløb blevet sammenfaldende med betalingen. Det foreslås derfor at ændre afregningsfristen også for afgifterne i dette lovforslag.

Det foreslås i lighed med, hvad der er tilfældet efter momsloven og toldloven, at virksomheder kan undlade at indbetale afgiftsbeløb på under 50 kr.

Endvidere foreslås det, at lovens myndighedsbetegnelser ajourføres.

2. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Råstofafgiften

Råstofafgiften, der er på 5 kr. pr. m³ råstoffer, foreslås ikke forhøjet i lovforslaget. Afgiften indbragte i 1991 140,1 mio. kr. Den er budgetteret til at indbringe 120 mio. kr. i 1992. Afgiften har til formål at tilskynde til at fremme genbrug af bygge- og anlægsaffald, således at råstofforbruget begrænses. Endvidere medvirker afgiften til at finansiere statslige aktiviteter på miljø- og råstofområdet.

I lovforslaget foreslås, at dækningsafgiften ved erhvervsomæssig indførsel af varer, der indeholder afgiftspligtige råstoffer, ophæves. Dette skønnes at medføre et mindreprovenu på ca. 1 mio. kr. årligt.

I lovforslaget foreslås det endvidere at ophæve reglen om, at afgiften af råstoffer, der anvendes til særlige formål, kan blive godtgjort, når forholdene taler herfor. Dette forslag skønnes at medføre, at staten årligt får 1-2 mio. kr. mere i råstofafgift. Merprovenuet vil dog først indkomme i 1995-97, når de godtgørelsesbevillinger, der allerede er givet, udløber.

Lovforslagets bestemmelse om, at der skal betales råstofafgift af alle havbundsmaterialer, der sejles direkte til udenlandske destinationer, skønnes at ville give et årligt merprovenu på 400.000 kr.

Den foreslåede ændring af, hvilke indførte råstoffer der er omfattet af afgiftspligten, hvorefter dolomitkalk, ildfast ler og kaolin undtages, vil bevirke, at staten skønsmæssigt mister et afgiftsprovenu på 250.000 kr. årlig.

Forslaget om, at der indføres en mindstegrænse på 200 m³ årligt for, hvornår der skal betales råstofafgift, skønnes at ville medføre et provenutab på højst 200.000 kr. årlig.

I alt vil de foreslåede ændringer vedrørende råstofafgiften umiddelbart medføre et skønnet mindreprovenu på ca. 1 mio. kr. årligt, men efter udløbet af de meddelte godtgørelsesbevillinger senest i 1997, jf. bemærkningerne til § 3, stk. 2, skønnes mindreprovenuet opvejet af merindtægten ved, at hjemlen til at godtgøre afgiften af råstoffer, der anvendes til særlige (miljømæssige) formål, bortfalder. Beløbet ligger inden for den usikkerhedsmargen, hvormed råstofafgiften kan budgetteres.

De statslige told- og skattemyndigheder skal fortsat administrere råstofafgiften. Omkostningerne ved administration af afgiften refunderes de statslige told- og skattemyndigheder af afgiftsprovenuet.

Lovforslaget vurderes herudover ikke at have nævneværdige administrative og økonomiske konsekvenser.

De ændrede regler vedrørende råstofafgiften medfører ingen økonomiske konsekvenser for kommunerne.

Affaldsafgiften

Det årlige provenu af den nuværende afgift udgør ca. 470 mio. kr.

Den foreslåede differentierede afgiftsforhøjelse anslås, fratrukket en årlig merudgift på 7 mio. kr. til kompensationsordningen, at ville medføre et årligt merprovenu på ca. 115 mio. kr., i 1993 dog kun 92 mio. kr., idet afgiftsforhøjelsen først slår fuldt igennem fra 1994.

Det er ikke med forslaget om forhøjelse af affaldsafgiften hensigten at forøge det samlede skattetryk, og merprovenuet forudsættes bl.a. at medgå til dækning af provenutab i forbindelse med afskaffelse af afgiften på engangsemballager til flydende mælkeprodukter som følge af folketingsbeslutningen af 7. maj 1992 om omlægning af visse miljøafgifter. Differencen mellem merprovenuet ved forhøjelse af affaldsafgiften og provenutabet som følge af afskaffelsen af afgiften på engangsemballage til mælkeprodukter, korrigeret for merudgifterne til afgiftskompensationsordningen til visse genanvendelsesvirksomheder og kompensationen til kommuner og amtskommuner, vil derfor medgå til finansiering af senere afgiftsoplægninger m.v.

Affaldsafgiften forudsættes som hidtil administreret af de statslige told- og skattemyndigheder, hvis administrationsomkostninger i forbindelse med lovens gennemførelse anslås til ca. 20.000 kr. Omkostningerne ved administration af afgifterne refunderes af afgiftsprovenuet.

Forhøjelsen af affaldsafgiften vil bevirke, at primærkommuner og amtskommuner får øgede udgifter til bortskaffelse af affald fra institutioner m.v.

Merudgiften skønnes at udgøre ca. 2,8 mill. kr. for primærkommunerne og ca. 1,8 mill. kr. for amtskommunerne. Kompensation for disse udgifter forudsættes dækket af afgiftsprovenuet.

Fælles bestemmelser

Forkortelsen af betalingsfristen for afgift af affald og råstoffer vil medføre, at statens likviditet i gennemsnit vil blive forbedret med ca. 26,2 mio. kr. en gang for alle. DAU-saldoen vil herigennem varigt blive forbedret med forrentningen af den gennemsnitlige likviditetsgevinst for staten. Ved en rentesats på 10 % udgør forrentningen årligt ca. 2,6 mio. kr. eksklusiv moms.

Samtidig med nærværende lovforslag fremsættes forslag til ændring af afgiftsloven vedrørende detailsalgspakninger, CFC samt engangsservice m.v. Den skønnede provenumæssige effekt af de 4 lovforslag set under ét fremgår af opstillingen i bemærkningerne om de økonomiske og administrative konsekvenser i lovforslaget vedrørende afgift af detailsalgspakninger.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Stk. 1 er ændret, således at det kun fastsætter afgiftspligt for de råstoffer, der er omfattet af råstofloven. Afgiftsplikten for råstoffer, der modtages fra udlandet, er nu i stedet fastsat i § 2, stk. 1.

Stk. 2 er ny. Med hjemmel i den gældende lovs § 5, stk. 4, har miljøministeren i bekendtgørelse nr. 512 af 16. juni 1992 om afgift af råstoffer i bilag 1 fastsat faktorerne for omregning af den afgiftspligtige mængde råstoffer fra ton til m³. Da listen over indførte afgiftspligtige råstoffer med tilhørende omregningsfaktorer nu i stedet foreslås optaget som bilag 2 til loven for at få afgrænsningen af råstofferne gjort entydig, foreslås det også at lade omregningsfaktorerne for de indvundne råstoffer fremgå direkte af loven. Bekendtgørelsen om afgift af råstoffer kan herefter ophæves, jf. lovforslagets § 3, stk. 1.

Til nr. 2

Bestemmelsen om, at der også skal betales afgift af indførte råstoffer, foreslås flyttet fra § 1 til § 2.

I bilag 2 angives det, hvilke indførte råstoffer der er omfattet af afgiftsplikten.

Listen omfatter de råstoffer, der svarer til danske råstoffer. Dog undtages råstoffer, som ikke for tiden indvindes i Danmark i særligt store mængder, og hvis egenskaber afviger væsentligt fra danske råstof-

fer, blandt andet brunkul, kiselgur, skifer, ildfast ler, dolomitkalk og kaolin.

Brunkul, skifer og kiselgur har hidtil også været undtaget. Dolomitkalk foreslås nu undtaget, fordi indholdet af magnesium betyder, at den kvalitetsmæssigt afviger fundamentalt fra dansk kalk.

Kaolin og ildfast ler produceres i varierende, men små mængder på Bornholm og kun i en kvalitet, der ikke kan anvendes til f.eks. fremstilling af porcelæn og papir. Årsagen til, at de foreslås undtaget er således, at ikke mindst industrien finder det urimeligt, at disse råstoffer er afgiftspligtige med den begrundelse, at der findes tilsvarende danske råstoffer.

Råstofferne i bilag 2 er defineret ud fra de statslige told- og skattemyndigheders brugstariffers kapitel 25 og 27. Endvidere er medtaget bro- og kantsten m.v., der i brugstariffens kapitel 68 er opført som en vare. Dette skyldes, at forarbejdning af brosten o.lign. er så enkel, at disse varer traditionelt betragtes som råstoffer.

Med hjemmel i stk. 2 er det i bilag 2 angivet, hvilke omregningsfaktorer der skal anvendes ved omregning af mængden af råstoffer fra ton til m³.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger foreslås det at ophæve dækningsafgiften for varer, der indeholder råstoffer. Bestemmelsen herom findes i den gældende lovs § 2, stk. 1, hvorefter der betales dækningsafgift af indførte varer, der ikke i sig selv er afgiftspligtige efter § 1, men som indeholder et eller flere afgiftspligtige råstoffer. Med hjemmel i lovens § 2, stk. 2, er der i bekendtgørelsen om afgift af råstoffer i bilag 2 foretaget en afgrænsning af det afgiftspligtige vareområde.

Baggrunden for at ophæve dækningsafgiften er for det første, at det blev anført i bemærkningerne til § 2 i lovforslaget fra 1989 om afgift af affald af råstoffer, at dækningsafgiften ville blive ophævet i forbindelse med gennemførelsen af EF's indre marked. Samtidig skulle afgiftspligtens omfang revideres.

Desuden har Told- og Skattestyrelsen oplyst, at dækningsafgiften af varer, der indeholder råstoffer, fra 1. august 1991 til 1. august 1992 kun indbragte 1,2 mio. kr. af råstofafgiftens samlede provenu på 139,4 mio. kr. i den samme periode.

Dækningsafgiften blev betalt af 346 virksomheder, og der havde i den pågældende periode været 7.300 ekspeditioner. Administrationen heraf både hos de statslige told- og skattemyndigheder og hos virksomhederne må medføre et ressourceforbrug, som ikke står i et rimeligt forhold til det beskudte provenu, også set i forhold til det samlede provenu på 139,4 mio. kr., der er opnået i perioden.

Til nr. 3

Som § 2 a foreslås indført en mindstegrænse på 200 m³ årligt for afgiftspligten.

I forarbejderne til den gældende lovs § 6 om fritagelse for råstofafgift er det bl.a. anført, at ministeren kunne fritage virksomheder, der indvinder eller indfører små mængder råstoffer eller varer, der indeholder råstoffer, for afgift. Denne bemyndigelse er ikke hidtil blevet udnyttet.

Foranlediget af nogle verserende sager, hvori virksomheder har klaget over, at deres administrative omkostninger ved at beregne råstofafgiften langt overstiger statens provenu på mellem 100 og 500 kr., foreslås nu den nævnte mindstegrænse.

Provenutabet ved at indføre en sådan mindstegrænse skønnes ikke at overstige 200.000 kr. årligt.

Til nr. 4 og nr. 13

Bestemmelsen foreslås ændret som følge af tilpasningen til EF's indre marked.

Til nr. 5

§ 5, stk. 3, foreslås ændret, således at det fremover kun bliver havbundsmaterialer, der har været underkastet en bearbejdning på land, som er fritaget for råstofafgift, når de udføres.

Efter bemærkningerne til den gældende lovs § 5, stk. 3, er det kun havbundsmaterialer, der til brug for anlægsarbejder, og som uden særlig bearbejdning sejles direkte til en udenlandsk destination, der er omfattet af afgiftspligten, uanset at de udføres. I bemærkningerne til den gældende lovs § 7, stk. 2, står der derimod, at der ikke skal gives afgiftsgodtgørelse ved udførsel af havbundsmaterialer, der sejles direkte til udenlandske destinationer. Begge bestemmelser er i praksis blevet fortolket således, at der kun skal betales afgift af havbundsmaterialer, der sejles direkte til udenlandske havne til brug for anlægsarbejder.

Med henblik på at understøtte den generelle politik om, at der skal udvises forsigtighed med indvinding af råstoffer på havbunden, skønnes det rimeligt at ændre bestemmelsen således, at det kun er råstoffer, der er blevet bearbejdet på land, der fritages for afgift ved udførsel.

Hvis råstoffer, der indvindes på havet, derimod tages op med en grab eller suges op og direkte sejles til en udenlandsk destination, vil råstofferne være omfattet af afgiftspligten uanset materialernes art.

Til nr. 6

Bestemmelsen foreslås ophævet som følge af, at faktorerne for omregningen af råstoffer fra ton til m³

foreslås indsat i bilag 1 til loven, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 1, i lovforslaget.

Til nr. 7

I den gældende lov om afgift af affald og råstoffer er det i § 6 anført, at miljøministeren kan bestemme, at råstoffer og de i § 2, stk. 1, nævnte varer kan fritages for afgift, når særlige forhold taler herfor. Det fremgik af forarbejderne til denne bestemmelse, at bemyndigelsen for ministeren til undtagelsesvis at fritage råstoffer for afgift kunne anvendes til at fritage indførte råstoffer for afgift, hvis de ikke for tiden blev indvundet i Danmark.

Endvidere ville ministeren kunne fritage materialer fra oprensning og uddybning af havneområder, sejlrender m.v. (klapmaterialer) for afgift, hvis materialerne f.eks. anvendes til anlægsarbejder og lign. Materialer, der anvendes til strandfodring samt flyveaske, der bliver indvundet fra afsluttede depoter kunne ligeledes blive fritaget for afgift.

Endelig blev det anført i forarbejderne til lovbestemmelsen, at ministeren ligeledes bl.a. kunne fritage virksomheder, der indvinder eller indfører små mængder råstoffer eller varer, der indeholder afgiftspligtige råstoffer, for afgift.

I bekendtgørelse nr. 876 af 20. december 1989 om afgift af råstoffer, der trådte i kraft samtidig med loven om afgift af affald og råstoffer den 1. januar 1990, blev de ovennævnte fritagelseskriterier indføjet i § 6 og § 7, stk. 1.

Bemyndigelsen til at fritage virksomheder, der indvinder små mængder råstoffer eller varer, der indeholder afgiftspligtige råstoffer, for afgift, er dog ikke blevet udnyttet. En sådan mindstegrænse på 200 m³ årligt foreslås derimod indføjet i loven som § 2 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Som anført i de almindelige bemærkninger har Justitsministeriet anbefalet, at de generelle fritagelseskriterier indføres i lovtæksten. I lovforslaget er de generelle fritagelseskriterier, som indtil den 1. juli 1992 var optaget i § 6 i bekendtgørelsen om afgift af råstoffer, nu optaget i lovtæksten, jf. lovforslagets nr. 7, § 6, nr. 1-3.

Bestemmelsen i § 6, nr. 4, svarer til § 7, stk. 1, i den nu ophævede bekendtgørelse om afgift af råstoffer. Heri var brunkul, skifer og kiselgur fritaget for afgift, fordi disse stoffer ikke for tiden indvindes i Danmark. Da indvindingen i Danmark af andre råstoffer end de nævnte kan blive indstillet, foreslås det dog generelt at fritage råstoffer, der ikke for tiden indvindes i Danmark, for afgift.

Det er hensigten, at Skov- og Naturstyrelsen skal vejlede de statslige told- og skattemyndigheder om, hvilke råstoffer der ikke for tiden indvindes i Dan-

mark. Skov- og Naturstyrelsen vil basere sine udtalelser herom på de årlige indberetninger, som styrelsen modtager fra indvinderne, om mængden og arten af indvundne råstoffer.

Hvis indvindingen af det pågældende råstof i Danmark genoptages, skal der atter betales afgift ved indførsel af råstoffet. Skov- og Naturstyrelsen vil orientere de statslige told- og skattemyndigheder, når styrelsen har modtaget indberetning herom gennem de årlige produktionsindberetningsskemaer eller på anden vis. Skov- og Naturstyrelsens udtalelser vil bygge på indberetninger om, at produktionen i Danmark har været indstillet eller genoptaget i den seneste 3-årige periode.

Bestemmelsen i § 6, nr. 5, foreslås indføjet i loven, fordi Skov- og Naturstyrelsen har haft nogle forespørgsler, om der skal betales råstofafgift af overjord og muld, der udleveres uden vederlag. Overjord og muld må normalt ikke udleveres fra en råstofgrav, idet det fremgår af vilkårene for tilladelserne, at disse materialer skal forblive i råstofgraven til brug for den senere efterbehandling. Hvis amtsrådet i særlige tilfælde giver tilladelse til, at overjorden og mulden kan fjernes, og materialerne ikke sælges, men udleveres uden vederlag, eller hvis virksomheden skal betale for at blive af med overjorden eller mulden, er Skov- og Naturstyrelsen af den opfattelse, at der ikke skal betales råstofafgift. Baggrunden for denne fortolkning er, at der er tale om udlevering af overskydende jord fra en råstofgrav og ikke om udlevering af råstoffer som led i den erhvervsmæssige virksomhed.

Til nr. 8

Bestemmelsen i lovens § 7, stk. 1, hvorefter miljøministeren, når forholdene taler herfor, kan bestemme, at virksomheder godtgøres den betalte afgift af råstoffer, som indføres eller leveres fra indvindingsvirksomheder, og som anvendes til særlige formål, foreslås ophævet.

Med hjemmel i denne bestemmelse har Told- og Skattestyrelsen meddelt 4 virksomheder, at de kan få godtgjort råstofafgiften af de råstoffer, som anvendes til et miljømæssigt formål. Bevillingerne gælder for 5 år. Det miljømæssige formål har enten været oparbejdning af genbrugsmaterialer eller afsvovling af røggasser fra kraftværker.

I praksis har det imidlertid vist sig at være vanskeligt at afgrænse begrebet miljømæssigt formål så præcist, at ansøgninger om afgiftsgodtgørelse kan behandles entydigt. Det er også vanskeligt i praksis at klarlægge, hvornår der foreligger et miljømæssigt formål, der kan begrunde en afgiftsgodtgørelse.

Der er derfor opstået tvivl om berettigelsen af en sådan bestemmelse. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

Efter § 7, stk. 2, i den gældende lov godtgøres den betalte afgift ved erhvervsmæssig udførsel af råstoffer, som har været underkastet en bearbejdning, og af varer, hvoraf der er betalt dækningsafgift.

Det foreslås, svarende til § 5, stk. 3; jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5, at det kommer til at fremgå af bestemmelsen, at der kun gives godtgørelse for den betalte råstofafgift ved levering til udlandet af råstoffer, som har været underkastet bearbejdning på land. Dette er i overensstemmelse med forarbejderne til den gældende lovs § 7, stk. 2.

Hvis råstofferne tages op med grab eller suges op og sejles direkte til en udenlandsk destination, vil råstofferne derimod være omfattet af afgiftspligten uanset materialernes art.

Efter den gældende praksis er det kun, når havbundsmaterialer til brug for anlægsarbejder og uden særlig bearbejdning sejles direkte til en udenlandsk destination, at råstofafgiften ikke bliver godtgjort.

Som følge af, at dækningsafgiften foreslås ophævet, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2, udgår bestemmelsen om godtgørelse af råstofafgift ved udførsel af dækningsafgiftspligtige varer.

Efter anbefaling fra Justitsministeriet foreslås det endvidere indføjet i loven, at det er de statslige told- og skattemyndigheder, der godtgør den tidligere betalte råstofafgift, hvis råstoffer, som har været underkastet en bearbejdning på land, udføres.

De statslige told- og skattemyndigheder har hidtil givet godtgørelse i disse tilfælde som led i den almindelige administration af loven.

Til nr. 9

Bestemmelsen om, at dækningsafgiften af varer, der indeholder råstoffer, skal betales ved indførslen, bliver overflødig, når dækningsafgiften som foreslået ophæves, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 10

Afgiften forhøjes differentieret, således at den forhøjes ca. 25 % fra 130 kr. til 160 kr. pr. ton affald, der afleveres til forbrænding, og forhøjes 50 % fra 130 kr. til 195 kr. pr. ton affald, der afleveres til deponering.

Ved en differentieret forhøjelse, som foreslået, tilsigtes der adfærdsregulering på flere niveauer. Hovedsigtet hermed er tilskyndelse til øget genanvendelse og nedbringelse af de samlede affaldsmængder, og hertil kommer øget incitament til forbrænding fremfor deponering.

F. t. l. vedr. afgift af affald og råstoffer

Afgiftsdifferentieringen tilsigter således dels at øge genanvendelsen af det genanvendelige affald, der i dag deponeres eller forbrændes, dels at øge forbrændingen af brændbart, ikke-genanvendeligt affald, der i dag deponeres.

Affaldsavgiftens størrelse og styrende effekt vil på baggrund af en analyse af udviklingen i affaldsmængderne og genanvendelsen blive revurderet, og i det omfang, det er nødvendigt for at nå regeringens målsætning om 50 % genanvendelse inden år 2000, vil en yderligere forhøjelse blive foreslået.

Den trinvisse forhøjelse vil gøre det muligt for virksomheder og kommunale renovationselskaber på forhånd at tage højde for investeringer i affaldsbegrænsning og øget genanvendelse og dermed begrænse afgiftsbetalinger.

Til nr. 11

Formuleringen i den nugældende § 11 har den utilsigtede virkning, at affald, der tilføres fra udlandet, i enkelte tilfælde vil have en fortrinsstilling fremfor andet affald, idet det tilførte affald vil kunne forbrændes eller deponeres afgiftsfrit.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 har således til hensigt at korrigere registreringspligtens omfang, således at affald, der tilføres fra udlandet udløser registreringspligt for den virksomhed, hvortil affaldet føres.

De i stk. 3 nævnte virksomheder er i dag fritaget for registrering, såfremt de ikke samtidig modtager affald, som kommunerne har anvisningspligt for i henhold til bekendtgørelsen om bortskaffelse af affald, jf. endvidere Told- og Skattestyrelsens vejledning om affaldsavgift.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at præcisere reglerne om fritagelse for registrering, og tilsigter således ingen realitetsændring af retstilstanden og administrationen af loven.

Til nr. 12

I forbindelse med behandlingen af lov om afgift af affald og råstoffer blev det besluttet at yde kompensation til visse genanvendelsesvirksomheder, jf. bemærkningerne til kapitel 2 i forslag til lov om afgift af affald og råstoffer af 8. december 1989. Kompensationen forudsattes ydet til de brancher og virksomheder, der producerer på grundlag af returmateriale og som følge af den vedtagne forhøjelse af affaldsavgiften med 90 kr. fra 1. januar 1990 blev pålignet en omkostningsforøgelse, der betød, at det økonomiske grundlag for virksomhedens produktion blev forringet.

115 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

Den skitserede ordning blev gennemført for finansåret 1990 ved aktstykke nr. 191 af 22. maj 1991 og for finansåret 1991 ved aktstykke nr. 142 af 25. marts 1992. Herved blev der åbnet mulighed for, at genanvendelsesvirksomheder kan modtage op til 90 kr. pr. ton affald, der indleveres på registreringspligtigt anlæg til deponering eller forbrænding, og som afgiftsberigtiges.

Det er hensigten med nærværende lovforslag at gøre ordningen til en bestanddel af loven. Det er endvidere hensigten, at kompensationsordningen justeres som følge af den foreslåede afgiftsforhøjelse, således at der kan ydes kompensation på op til 120 kr. pr. ton affald, der afleveres på registreringspligtigt anlæg til forbrænding, og op til 155 kr. pr. ton affald, der afleveres på registreringspligtigt anlæg til deponering. Kompensationen ydes inden for en ramme, der afsættes på de årlige finanslove.

Kriterierne for, hvilke virksomheder der skal modtage kompensation, vil være identiske med de kriterier, der er lagt til grund for administration af de nævnte 2 aktstykker.

Der opstilles følgende kriterier for, hvilke virksomheder eller produktioner der kan modtage kompensation.

Virksomheder eller produktioner betragtes som returmaterialebaserede, når virksomhedens råvaretilførsel i væsentligt omfang er baseret på genanvendelse af materialer eller produkter. Virksomheder, der alene videreudnytter eller videreforarbejder overskydende råvarer/restprodukter fra anden produktion, er således ikke omfattet af kompensationsordningen.

Det vil være en forudsætning for at opnå kompensation, at virksomhedens affaldsproduktion, begrundet i anvendelsen af returmateriale, er væsentligt større end for tilsvarende virksomheder, der baserer deres produktion på primære råvarer.

Kompensationsberettigede er endvidere kun virksomheder, der foranstalter en industriell oparbejdning af returmateriale til enten færdigvarer eller halvfabrikata, samt virksomheder og anlæg til fragmentering af jern- og metalaffald.

Uden for kompensationsordningen falder herefter virksomheder eller produktioner, som alene eller primært er indrettet på at indsamle, sortere og videre sælge returmateriale.

Der vil endvidere heller ikke kunne ydes kompensation for den afgift, der pålignes affald hidrørende fra anlæg, der fremstiller kompost eller fra anlæg til oparbejdning af bygge- og anlægsaffald eller forbrændingsslagger.

Det er en forudsætning, at virksomhederne har be-

talt afgift for de mængder, for hvilke der søges kompensation.

Det er hensigten at delegere miljøministerens beføjelser til Miljøstyrelsen samt at afskære adgangen til at indbringe styrelsens afgørelser for ministeren.

Til nr. 14

Efter den gældende lovs § 14, stk. 4, skal registrerede importører føre regnskab over tilgangen af uberigtigede og udleveringen af afgiftspligtige varer, stoffer og produkter.

Bestemmelsen foreslås ophævet som følge af, at dækningsafgiften på varer, der indeholder råstoffer, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 15

Der foreslås en afkorting af kredittiden for indbetaling af afgiften.

Til nr. 16

Det foreslås, i lighed med hvad der er tilfældet efter momsloven og toldloven, at virksomheder kan undlade at indbetale afgiftsbeløb på under 50 kr.

Til nr. 17

Der er tale om en teknisk ændring, der bringer reglerne om renteberegning i overensstemmelse med de andre punktafgiftslove.

Til nr. 18

Det foreslås, at de statslige told- og skattemyndigheder får hjemmel til at kontrollere erhvervsmæssige varetransporter, herunder postordresalg.

Til nr. 19-22

Bestemmelserne indeholder en ajourføring af lovens myndighedsbetegnelser.

Til § 3

Bekendtgørelsen om afgift af råstoffer ophæves, da bestemmelserne heri nu foreslås indføjet i selve loven.

I stk. 2 foreslås det i overensstemmelse med almindelig praksis, at afgørelser, der er truffet med hjemmel i lovens § 7, stk. 1, fortsat gælder. De godtgørelsesbevillinger, der er givet i medfør af § 7, stk. 1, er alle givet for 5 år, så de udløber senest i 1997.

I stk. 3 foreslås det i overensstemmelse med almindelig praksis, at verserende sager om afgiftsgodtgørelse færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov nr. 838 af 19. december 1989 om afgift af affald og råstoffer, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Den, der erhvervsmæssigt indvinder råstoffer, som er omfattet af råstofloven, skal betale afgift.

Stk. 2. Den afgiftspligtige mængde råstoffer omregnes til m³ efter de i bilag 1 anførte omregningsfaktorer. Mængden nedrundes til nærmeste hele m³.«

2. § 2 affattes således:

»§ 2. Den, der erhvervsmæssigt fra udlandet modtager de råstoffer, der er nævnt i bilag 2, skal betale afgift.

Stk. 2. Den afgiftspligtige mængde råstoffer omregnes til m³ efter de i bilag 2 anførte omregningsfaktorer. Mængden nedrundes til nærmeste hele m³.«

§ 1. Den, der erhvervsmæssigt indvinder eller indfører råstoffer, som er omfattet af råstofloven, skal betale afgift.

§ 2. Afgift skal endvidere betales af den, der erhvervsmæssigt indfører varer, der ikke i sig selv er afgiftspligtige efter § 1, men som indeholder et eller flere afgiftspligtige råstoffer. Afgiften betales som en dækningsafgift.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om dækningsafgiften, herunder beregning af den afgiftspligtige mængde samt af det afgiftspligtige vareområde.

3. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. Virksomheder, der indvinder eller fra udlandet modtager under 200 m³ råstoffer årligt, skal ikke betale afgift.«

§ 6. Miljøministeren kan bestemme, at råstoffer og de i § 2, stk. 1, nævnte varer kan fritages for afgift, når særlige forhold taler herfor.

4. § 4 affattes således:

»§ 4. Virksomheder, der erhvervsmæssigt indvinder afgiftspligtige råstoffer, jf. § 1, stk. 1, eller som erhvervsmæssigt modtager de i bilag 2 nævnte råstoffer fra udlandet, skal registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 2. Registrerede virksomheder er berettiget til at modtage afgiftspligtige råstoffer fra andre registrerede virksomheder eller fra udlandet, uden at afgiften er berigtiget.«

§ 4. Virksomheder, der erhvervsmæssigt indvinder eller indfører afgiftspligtige råstoffer, jf. § 1, skal registreres hos toldvæsenet.

Stk. 2. Registrerede virksomheder er berettiget til at indføre eller modtage afgiftspligtige råstoffer, uden at afgiften er berigtiget.

5. § 5, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. I opgørelsen efter stk. 1 fradrages mængden af afgiftspligtige råstoffer, der er blevet leveret til udlandet, efter at de har været underkastet en bearbejdning på land, eller som er udleveret til anden registreret virksomhed efter § 4, stk. 2.«

6. § 5, stk. 4, ophæves.

Opgørelse af den afgiftspligtige mængde

§ 5. Registrerede virksomheder, der udleverer råstoffer, som enten ikke har været bearbejdet eller kun har været underkastet en enkelt bearbejdning, sortering, nedknusning, lufttørring eller lignende simpel bearbejdning, skal opgøre den afgiftspligtige mængde som den mængde råstoffer, der i afgiftsperioden er udleveret fra virksomheden.

Stk. 2. Registrerede virksomheder, der anvender råstoffer i videregående processer, der bortset fra vand kræver tilført andre materialer, opvarmning, brænding og lignende, skal medregne den udtagne mængde råstoffer til udleveringen efter stk. 1.

Stk. 3. I opgørelsen efter stk. 1 fradrages mængden af afgiftspligtige råstoffer, der er blevet udført efter, at de har været underkastet en bearbejdning, eller som er udleveret til anden registreret virksomhed efter § 4, stk. 2.

Stk. 4. Den afgiftspligtige mængde efter stk. 1-3 omregnes til m³ efter regler, der fastsættes af miljøministeren.

7. § 6 affattes således:

»§ 6. Fritaget for afgift er:

- 1) Råstoffer, der indvindes til brug for strandfodring.
- 2) Havbundsmaterialer, der stammer fra oprensings- og uddybningsarbejder (klapmaterialer), og som nyttiggøres som råstoffer.
- 3) Rest- og affaldsprodukter, der indvindes fra allerede afsluttede depoter m.v.
- 4) Råstoffer, som modtages fra udlandet, men som ikke for tiden indvindes i Danmark.
- 5) Overjord og muld, der udleveres uden vederlag.«

Afgiftsfritagelse

§ 6. Miljøministeren kan bestemme, at råstoffer og de i § 2, stk. 1, nævnte varer kan fritages for afgift, når særlige forhold taler herfor.

8. § 7 affattes således:

»§ 7. Ved erhvervsmæssig levering til udlandet af råstoffer, som har været underkastet en bearbejdning på land, godtgør de statslige told- og skattemyndigheder den betalte afgift.«

Afgiftsgodtgørelse

§ 7. Miljøministeren kan, når forholdene taler herfor, bestemme, at virksomheder godt-

gøres den betalte afgift af råstoffer, som indføres eller leveres fra indvindingsvirksomheder, og som anvendes til særlige formål.

Stk. 2. Ved erhvervsmæssig udførsel af råstoffer, som har været underkastet en bearbejdning, og af varer som nævnt i § 2, stk. 1, godtgøres den betalte afgift.

9. Overskriften til § 8 og § 8 ophæves.

Indførsel

§ 8. Ved indførsel af varer som nævnt i § 2, stk. 1, skal afgiften betales ved indførslen. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8.

10. § 10, stk. 1, affattes således:

»§ 10. Afgiften udgør 195 kr. pr. ton affald, som afleveres til deponering, og 160 kr. pr. ton affald, som afleveres til forbrænding. Den afgiftspligtige vægt er affaldets bruttovægt.«

Afgiftssats

§ 10. Afgiften udgør 130 kr. pr. ton affald. Den afgiftspligtige vægt er affaldets bruttovægt.

11. I § 11 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Virksomheder, der modtager affald fra udlandet med henblik på deponering eller forbrænding, skal ligeledes registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 3. Fritaget for registrering er anlæg til forbrænding af specielt sygehusaffald, slamforbrændingsanlæg, specielle anlæg til destruktion af olie- og kemikalieaffald samt deponeringsanlæg til olie- og kemikalieforurenede jord. Dette gælder dog kun, såfremt de nævnte anlæg ikke samtidig modtager affald i henhold til stk. 1.«

Registrerede virksomheder

§ 11. Virksomheder, der modtager affald fra kommunale renovationsordninger, herunder affald, der er anvist af kommunalbestyrelsen til deponering eller forbrænding, skal registreres hos toldvæsenet.

12. Efter § 12 indsættes i kapitel 2:

»§ 12 a. Miljøministeren kan yde kompensation til virksomheder eller produktioner, hvis råvaretilførsel i væsentligt omfang er baseret

på genanvendelse af materialer og produkter. Kompensationen ydes til delvis dækning af de udgifter, virksomhederne eller produktionerne ved affaldsafgiften påføres ved aflevering af affald på registreringspligtigt anlæg til forbrænding eller deponering, jf. § 11.

Stk. 2. Kompensation ydes på grundlag af virksomhedens opgørelse af de affaldsmængder, der stammer fra produktionen, samt den af virksomheden afholdte affaldsafgift.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om ordningens administration.

Stk. 4. Ministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de beføjelser, der i medfør af denne bestemmelse er tillagt ministeren.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 4, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.«

13. I § 14, *stk. 2*, indsættes efter »indvinder«: »eller fra udlandet modtager«.

14. § 14, *stk. 4*, ophæves.

§ 14. Registrerede virksomheder skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for afregningen af afgiften og for kontrollen med afgiftens betaling. Regnskabsmateriale skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb.

Stk. 2. Virksomheder, der indvinder råstoffer efter kapitel 1, skal føre regnskab over udlevering af råstoffer eller færdigvarer som nævnt i § 5, *stk. 2*. Endvidere skal føres regnskab over tilgangen af uberigtigede varer.

Stk. 3. Virksomheder, der skal betale afgift efter kapitel 2, skal føre regnskab over tilførsel og fraførsel af affald.

Stk. 4. Registrerede importører skal føre regnskab over tilgangen af uberigtigede og udleveringen af afgiftspligtige varer, stoffer og produkter.

15. I § 17, *stk. 1*, ændres »inden udgangen af den måned, der følger efter afgiftsperioden« til: »senest samtidig med indsendelse af den i § 16 nævnte angivelse«.

16. I § 17, *stk. 1*, indsættes som 2. pkt:

»Udgør afgiften under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades.«

Afregning

§ 17. Registrerede virksomheder skal indbetale afgiften for en afgiftsperiode til toldvæsenet inden udgangen af den måned, der følger efter afgiftsperioden.

Stk. 2. Toldvæsenet fastsætter nærmere reglen for afgiftens indbetaling.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte regler om gebyr for rykkerskrivelser m.v.

17. I § 18 ændres »fra sidste rettidige betalingsdag« til: »fra den 1. i den måned, i hvilken beløbet skal betales af virksomheden«.

Håndhævelse

§ 18. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra sidste rettidige betalingsdag, dog mindst 50 kr.

18. I § 25 indsættes som stk. 4:

»*Stk. 4.* De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervs-mæssigt sælges fra udlandet eller erhvervs-mæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder.«

§ 25. Toldvæsenet har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn i registreringspligtige virksomheder og efterse virksomhedens varebeholdning, forretningsbøger og øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v.

Stk. 2. Den, der er ansvarlig for en registreringspligtig virksomhed, samt de personer, der er beskæftiget i virksomheden, skal yde toldvæsenet fornøden vejledning og hjælp ved de i stk. 1 nævnte eftersyn.

Stk. 3. Politiet yder toldvæsenet bistand ved kontrollens gennemførelse. Justitsministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte regler herom.

19. I § 32, *stk. 2*, ændres »Direktoratet for Toldvæsenet« til: »Told- og Skattestyrelsen«.

§ 32. Det efter § 37 i momsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse i følgende tilfælde:

1) Spørgsmål om afgiftspligt efter kapitel 1 og 2.

- 2) Spørgsmål om den afgiftspligtige vægt efter § 10.
- 3) Spørgsmål om virksomheders registreringspligt efter kapitel 2.
- 4) Klager over skønsmæssige ansættelser efter § 21.

Stk. 2. Andre afgørelser efter loven, der er truffet af Direktoratet for Toldvæsenet, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

20. Overalt i loven ændres »Toldvæsenet« til »De statslige told- og skattemyndigheder«.

21. Overalt i loven ændres »toldvæsenet« til »de statslige told- og skattemyndigheder«.

22. Overalt i loven ændres »toldvæsenets« til »de statslige told- og skattemyndigheders«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft 1. januar 1993.

Stk. 2. Lovens bestemmelse om kreditafkorting finder anvendelse for afregning af afgiften af råstoffer, der fra denne dato udleveres fra de registreringspligtige virksomheder, og for afregning af afgiften af affald, der fra denne dato

modtages hos de registreringspligtige virksomheder.

§ 3

Stk. 1. Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 512 af 16. juni 1992 om afgift af råstoffer ophæves.

Stk. 2. De bevillinger om afgiftsgodtgørelse, der er udstedt i medfør af § 7, stk. 1, i lov nr. 838 af 19. december 1989 om afgift af affald og råstoffer, forbliver i kraft i gyldighedsperioden.

Stk. 3. Ansøgninger om afgiftsgodtgørelse efter § 7, stk. 1, i lov nr. 838 af 19. december 1989 om afgift af affald og råstoffer, der er indbragt for Skov- og Naturstyrelsen eller de statslige told- og skattemyndigheder før denne lovs ikrafttræden, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Afgiftsgodtgørelse

§ 7. Miljøministeren kan, når forholdene taler herfor, bestemme, at virksomheder godtgøres den betalte afgift af råstoffer, som indføres eller leveres fra indvindingsvirksomheder, og som anvendes til særlige formål.